

РЕШЕНИЕ

№ 222

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в закрито заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Радева

като разгледа докладваното от Елена Радева Търговско дело №
20221100900412 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл.25 ЗТРРЮЛНЦ.

Делото е образувано въз основа на жалба с вх.№20220225104125
подадена от „Б.Б.“ ЕООД, ЕИК ****, чрез адв. Н.И.С., със съдебен адрес
гр.София, ул.“****”, срещу ОТКАЗ № 20220216161938-2/22.02.2022година на
длъжностното лице по регистрация към ТРРЮЛНЦ да извърши вписване по
партидата на дружеството въз основа на направено искане, образец Б7 от
16.02.2022година, въз основа на подадена декларация по чл.63, ал.4 ЗМИП.
Твърди, че дадените указания от длъжностното лице, основаващи се на
нормата на чл.50а, ал.2, т.3 от НВСДТРРЮЛНЦ не съответства на нормата на
специалния закон – чл.38 ЗМИП, поради което следва са се съобрази
разпоредбата на чл.15, ал.3 ЗНА. Дадените указания не са изпълнени от
страната, по тези съображения и поради това постановеният отказ се явява
незаконосъобразен. Моли същият да бъде отменен и съдът да разпорежи на
АВ да извърши вписване на заявените обстоятелства.

АВ е подала отговор на жалбата, с който оспорва нейната основателност
и моли съда да я остави без уважение.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в
съвкупността им, намери за установено следното:

Настоящият жалбоподател е подал заявление с вх.№20220216161938,
чрез адв. Н.С. за вписване на партидата на дружество „Б.Б.“ ЕООД, ЕИК
****, на обстоятелства по относно действителните собственици, съобразно
разпоредбата на чл.63, ал. и ал.4 ЗМИП. Към заявлението страната е
представила адвокатско пълномощно по смисъла на чл.25 ЗА, документ за
платена държавна такса, декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ и декларация
по чл.63, ал.4 ЗМИП, с нотариална заверка на подписа на В.Г.Д., извършена

от нотариус Р.Б. на 08.02.2022 година.

При осъществяване на проверка по допустимост и основателност на искането, длъжностно лице по регистрацията е дало указания на заявителя на 17.02.2022 година, съгласно нормата на чл.50а, ал.2, т.3 от НВСДТРРЮЛНЦ, на основание чл.22, ал.5 ЗТРРЮЛНЦ да представи документи, установяващи съществуването на юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол и които да удостоверят лицата, които ги представляват по националното законодателство, ако не са учредени по българското право или не са вписани в ТРРЮЛНЦ или регистър БУЛСАТ.

В срока за изпълнение на указанията молителят в охранителното производство подава заявление, образец Ж1 с вх.№20220217154056 към което прилага обяснителна бележка, изразяваща становище относно правилността на дадените указания, с която оспорва възможността длъжностното лице по регистрацията да осъществява контрол по верността на заявените обстоятелства и за тяхното вписване е достатъчно представената декларация да съдържа необходимата изискуема от закона информация, като декларативният режим на регистрацията не предполага да се изискват други документи освен тази декларация, позовавайки се на нормата на чл.63, ал.4 ЗМИП.

Поради неизпълнение на дадените указания длъжностното лице постановява отказ №20220216161938-2 на 22.02.2022г., чиято законосъобразност е предмет на настоящето производство.

Отказът е обявен по електронен път на 22.02.2022 година.

По допустимостта на жалбата.

Жалбата е депозиран в срока по чл.25, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ от надлежна страна, имаща интерес от обжалването и е процесуално допустима.

По основателността на жалбата.

Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗМИП, и информацията и данните по чл. 61, ал.1 от същия закон (информация относно физическите лица, които са техни действителни собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права) се вписват по партидите на учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания в търговския регистър, в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и в регистър БУЛСТАТ.

Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, в съответния регистър се вписват следните данни съгласно декларация, чиято форма и съдържание се определят с правилника за прилагане на закона: 1. идентификационните данни за действителните собственици - физически лица, включително: а) имената; б) гражданството; в) единният граждански номер за лицата по чл. 3, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация; г) датата на раждане за лицата, различни от тези по буква “в”; д) държавата на пребиваване, ако е различна от Република България или от държавата по буква “б”; 2. данните за юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или

непряко се упражнява контрол върху лицата по чл. 61, ал. 1 и по чл. 62, ал. 1, включително фирма, номер в национален регистър, правна форма според националното законодателство, седалище и адрес на управление и идентификационните данни по т. 1 за представляващите лица; 3. данните по т. 1, букви “а” – “г” на физическо лице за контакт, постоянно пребиваващо на територията на Република България, когато по партидата на лицето по чл. 61, ал. 1, съответно по чл. 62, ал. 1, не са вписани данни за постоянно пребиваващ на територията на Република България законен представител - физическо лице, което предоставя нотариално завереното си съгласие за това; 4. всяка промяна в обстоятелствата по т. 1 - 3.

Съгласно чл. 50а, ал. 1 и, ал. 2 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска подлежащите на вписване обстоятелства относно действителните собственици се посочват в заявление по образец съгласно приложение № Б7, което се състои от две части: част I. обстоятелства по чл. 63, ал. 1 и, ал. 4 ЗМИП и част II. обстоятелства по чл. 6, ал. 3 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, контролираните от тях лица и техните действителни собственици, като се попълва само частта, съответстваща на обстоятелствата, подлежащи на вписване по съответния закон. В зависимост от заявените за вписване обстоятелства към заявлението се прилагат съответно: 1. декларация по чл. 63, ал. 4 ЗМИП; 2. документ, установяващ съществуването на дружество, регистрирано в юрисдикция с преференциален данъчен режим, и удостоверяващ лицата, които го представляват по националния му закон; 3. документите, установяващи съществуването на юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол, и удостоверяващи лицата, които ги представляват по националния им закон, ако не са учредени по българското право или не са вписани в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или регистър БУЛСТАТ; 4. нотариално заверено съгласие на физическото лице за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 ЗМИП.

Отказът за вписване е законосъобразен, тъй като в противоречие с изискванията на чл. 50а, ал. 2, т.3 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел в указания от длъжностното лице по регистрация срок заявителят не е представил документи, установяващи съществуването на юридическото лице, чрез което се упражнява контрол, и удостоверяващи лицата, които го представляват по националния му закон. Това изискване е законодателно уредено, макар и с подзаконов нормативен акт. Доводът на жалбоподателя, че тъй като изискването е въведено с Наредбата, която не съответства на ЗМИП, който е специален, настоящият състав не споделя, поради което следва да се приложи специалният закон.

Съгласно чл. 15, ал. 1 ЗНА, нормативният акт трябва да съответствува на Конституцията и на другите нормативни актове от по- висока степен. Следва указанието в чл. 15, ал. 3 (предишна ал. 2 - ДВ, бр. 46 от 2007 г.), че

ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. В хипотеза на противоречие, чл.15, ал.3 ЗНА задължава като правораздавателен орган да прилага по-високият по степен нормативен акт, като констатира и елиминира противоречието в рамките на правораздавателната си дейност по конкретен правен спор.

Съобразно разпоредбата на чл.49, ал.1 ЗНА разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България.

Изхождайки от тези принципни постановки съдът намира за необходимо изрично да посочи, че разпоредбата на чл.63, ал.4 ЗМИП сочи кои обстоятелства подлежат на вписване, като с предходната алинея 2 сочи реда, по който се извършва вписването, чрез препращане към ЗТРРЮЛНЦ, който закон е процесуален (сочи реда и въз основа на кои документи се извършва вписване, респективно обявяване на обстоятелства и актове) и неговата детайлизация се намира в Наредба №1 от 14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до ТРРЮЛНЦ, която издава министъра на правосъдието, на основание чл.31 от закона. Съобразно чл.31, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ Наредбата определя образците на заявления, посочва изчерпателно приложенията към тях за всеки вид вписване, заличаване или обявяване съгласно изискванията на закона, както и формата на електронните документи.

Следователно, двата нормативни акта регулират различни типове обществени отношения, макар и целта на приложимите разпоредби от двата нормативни акта да е една- да е налице публичност, прозрачност и яснота относно действителните собственици.

Изискването на чл.50а, ал.2, т.3 от НВСДТРРЮЛЦ е в изпълнение на принципите касателно регистрацията, воденето, съхраняването и достъпът до търговския регистър, а именно – публичност и доверие в съдържащата се данни в този информационен масив. Фактът, че заявителят е представил декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ не го освобождава от задължението да представи доказателства относно съдържащите се в декларация по чл.63, ал.4 ЗМИП обстоятелства, тъй като смисълът на отговорността, която носи заявителят се проявява при наличие на неверни обстоятелства, които декларира, съпоставими към представените със заявлението документи и заявените за вписване обстоятелства. След като законът и наредбата, които уреждат вписванията изискват представяне на доказателства за правосубектност на чуждестранните юридически лица, чрез които се осъществява пряк или непряк контрол върху българското дружество, тези документи следва да бъдат представени.

Ето защо настоящият не приема тезата на жалбоподателя за наличие на хипотеза по чл.15, ал.3 ЗНА и това е така, тъй като не е налице колизия между ЗМИП и Наредбата.

При изложеното съдът приема, че дадените от длъжностното лице указания са правилни и основаващи се на закона, а тяхното неизпълнение от страна на заявителя в законовия срок е основание за постановяване на отказ.

Водим от това съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх.№20220225104125 подадена от „Б.Б.“ ЕООД, ЕИК ****, чрез адв. Н.И.С., със съдебен адрес гр.София, ул.“****, срещу ОТКАЗ № 20220216161938-2/22.02.2022година на длъжностното лице по регистрация към ТРРЮЛНЦ да извърши вписване по партидата на дружеството въз основа на направено искане, образец Б7 от 16.02.2022година, въз основа на подадена декларация по чл.63, ал.4 ЗМИП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в едноседмичен срок от съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски градски съд: _____